

En berättelse skriven i åttan, det abrupta slutet beror antagligen på att tiden för att skriva berättelsen tog slut. Texten är bara avskriven, dvs alla stavfel, sär skrivningar, grammatiska lustigheter och berättelsetekniska tokigheter är intakta.

En händelse jag inte kan glömma

Det hade varit en helt vanlig dag och vi hade haft bad i skolan. Jag klarade att dyka baklänges för första gången. Det var skolmara också och jag slog mitt personliga rekord. Så när skolan var slut var jag väldigt trött och gick hem och la mig utan att hänga upp handduken. Jag somnade nästan direkt och började drömma en märklig dröm.

I drömmen cyklade jag hemåt i från fritidsgården, plötsligt började det åska och regna. Jag cyklade på snabbare och blev nästan på körd av en bil. När jag var framme vid mitt hus var jag genomblöt. När jag skulle öppna dörren slog det ner en blixtnedslag i vår trädgård och det bildades en skimrande yta i luften. Plötsligt kom det 2st ca 2,5 meter långa fula svart hyade varelser med spända armborst ut genom den skimrande ytan. Jag öppnade dörren och hörde två spjont, när jag hörde ljuden slängde jag snabbt igen dörren och det hördes att två pilar satta sig i dörren. Jag sprang upp till tv rummet där mamma, pappa och min syster satt och tittade på Dallas. Jag skrek till dom flämtande, att det var några ca 2,5 meter långa varelser med armborst utan för.

Pappa sa några märkliga ord och det skimrade till. Mitt i skimret hängde det en trästav, två svärd och en glas kula. Pappa sade till mig att jag och min syster skulle springa till farbror Ernst. Innan vi skulle gå tog jag trästaven och min syster kulan. Sen sprang vi till mitt fönster, öppnade det och hoppade ut på garage taket. Där regnade det värre än när jag gick in. Vi hoppade ner från garagetaket och sprang till farbror Ernst. Jag berättade för honom vad som hänt, när jag var klar tog han fram ett par konstiga kläder och sade att han skulle transportera oss till en annan värld och där skulle vi uppsöka värdshuset ”den stegrande ponnyn” i staden Falihax. Vi tog på oss dom konstiga kläderna och sen sade Ernst att vi skulle visa upp amuleten han gav oss, jag tog på mig den och sen blev allt svart.

När jag vaknade igen låg jag brevid en sten belagd väg och jag såg en mur några hundra meter bort. Jag väckte min syster och sen gick vi iväg mot muren. När vi kom närmare såg vi att det var en stad med en stenmur som hade en konstig glans. Porten glänste och vid ingången stod två vakter i skinande rustningar och vapen. Jag gick fram till den vänstre vakten och frågade om han visste var värdshuset ”den stegrande ponnyn” låg. Ja sade han, om du följer gatan där kommer du till ett hus där det står ”den stegrande ponnyn” på en skylt. Min syster tackade för upplysningen, sen gick vi till värdshuset. Det var verkligen en grisig stad, man slängde sopor på gatorna, grisar sprang lösa och vägen var gytjig. Det var trångt och efter att trängt oss fram en bit kom vi fram till värdshuset.

Vi gick in och frågade en som verkade vara något så när nykter om han visste var ägaren var. Vem undrar frågade han, jag svarade jag och tog fram min amulett. Följ mig sade han och såg ut att vara vett skrämmd. Han visade in oss i ett rum, där sade han att det var han som var värdshusvärd. Sen vaknade jag upp av att mamma skrek att jag var tvungen att hänga upp min handduk. Där tog min dröm slut.